

РЕШЕНИЕ

№ 17675

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **2120** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Българско вино“ ООД, представлявано от управителя С. С., против Решение № ПО-01-38/27.01.2025 г. на директора на Б. дирекция „3. район“, с което на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за водите /ЗВ/ е изменено служебно Разрешително за водовземане на подземни води, чрез съществуващо водоземно съоръжение №41520034/21.09.2012 г., продължено с Решение № ПО-01-119/16.10.2020 г. и Решение № ПО-01-150/06.12.2022 г., издадени от директора на Б. дирекция „3. район“, с титуляр „Българско вино“ ООД. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт като постановен при неправилно приложение на материалния и процесуален закон и при несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 3, т.4 и т. 5 от АПК. Конкретните твърдения са, че административния орган е съставил текст в значителен обем и е посочил редица правни норми, но в решението липсва посочване на релевантни и съществени за правилното решаване на случая факти и обстоятелства и тяхната правна оценка. Посочва, че решението се основава на План за управление на речните басейни (ПУРБ) на „3. район“ (ЗБР) за периода 2022-2027 г., който обаче е приет едва в края на 2024 г. с Решение № 919/31.12.2024 г. на Министерски съвет, което поставя редица въпроси и неясноти относно неговото изпълнение и ефективност в периода 2025-2027 г. В процесното решение не било посочено и не била направена правна оценка на състоянието на подземното водно тяло „Порови води в неоген - Б.“ с код BG4G000000N014 към датата на неговото издаване - дали това водно тяло се намира все още в „лошо количествено състояние“, или е налице промяна в количествените показатели на водата в него. Липсвали и мотиви, относно конкретните

стойности на променените параметри на водовземането. Извършеното съществено процесуално нарушение довело и до неправилно приложение на материалния закон – чл. 73, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗВ и на целта на закона по чл. 2, ал. 1 от ЗВ. Иска се отмяна на оспорения административен акт. Заявява се и искане за присъждане на направените от жалбоподателя по делото разноски.

В о.с.з. жалбоподателят „Българско вино“ ООД чрез юриск. Л. поддържа жалбата на заявените основания. Допълва, че няма нормативно определени мерки за намаляване на количествата, но чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗВ предвижда, че ограниченията трябва да отговорят на най-малка намеса в съществуващите права, а те за дружеството са били в размер на 91 342 куб метра/г, което е съществена разликата с това, което се постига с изменението на разрешителното.

Ответникът – директора на Б. дирекция „3. район“, в съд.з. чрез юриск.К. и в представена от нея по делото писмена защита, изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Посочва, че в процеса на разработване на Плана за управление на речните басейни в „3. район“ за Басейново управление за 2022-2027 г. и с приемането му с Решение № 919/2024 г. на Министерски съвет, водното тяло с име „Порови води в неоген Б.“, от което са разрешени права за водовземане на „Българско вино“ ООД, е оценено в лошо количествено състояние, установен е значим натиск от водовземане. В изпълнение на мерките, заложили към плана и с оглед постигане на целите за опазване на околната среда, при оперативна самостоятелност, директорът на Б. дирекция „3. район“ налага мярка, свързана с изменение или отнемане на разрешително за водовземане. Предоставени са алтернативи или за намалени разрешени водни количества, или отнемане на разрешителното. В мярката подробно е описано какво трябва да бъде направено по отношение на всички титуляри на разрешителни, вписани в списък към приетия план. Този план е преминал през един етап от 6-месечно публично обсъждане, в който период жалбоподателя по делото и останалите засегнати от мярката са могли да се запознаят с предвижданията и изразят становище, каквото не е постъпило в Б. дирекция-3. район, въпреки че проектът, е публикуван в национални ежедневници и на интернет сайта на Б. дирекция. Посочва, че съгласно чл. 73 от Закона за водите, директорът има правомощията при един такъв планов период при разглеждане и определяне на мерките и характеризиране на района за басейново управление да намали служебно водни количества, което е изпълнил. По отношение на конкретното количество след намалението, след актуализирането на плана - 673 кубични метра/г. е посочено, че същото, видно от представената справка, е заложило в плана на база предходния планов период, в който за 2017 г. дружеството е имало най-високо потребление. В нормативната уредба няма разписани критерии за промяната на параметрите на всяко едно отделно разрешително за водовземане при служебно изменение, това е предоставено в оперативната самостоятелност на директора още при залагане на мерките в плана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Жалбоподателят „Българско вино“ ООД е титуляр на Разрешително за водовземане на подземни води №41520034/21.09.2012 г. чрез съществуващо водоземно съоръжение №41520034/21.09.2012 г., издадено от директора на Б. дирекция „3. район“, с начален и краен срок на действие 21.09.2012 г. – 21.09.2020 г., с подробно описание на мястото на водовземането, параметрите на същото и другите съпътстващи задължения. С разрешителното са предоставени права за водовземане на подземни води от подземно водно тяло „Порови води в неоген – Б.“, с код BG4G000000N014. Обектът на водоснабдяване е „Лозови масиви изградени в имоти №039001 местност „Турски лозя“, № 076001 местност „Ширина“ и имот №123003, местност „Ширина“,

всички по плана на [населено място], общ. Р. Като неразделна част от същото е издадено и Приложение, в което са описани условията на водовземането и условията за контрол. С Решение № ПО-01-119/16.10.2022 г. е продължен срока на действие на Разрешително за водовземане на подземни води, чрез съществуващо водовземно съоръжение №41520034/21.09.2012 г., до 01.10.2022 г. С последващо Решение № ПО-01-150/06.12.2022 г. срокът на действие на Разрешително за водовземане на подземни води, чрез съществуващо водовземно съоръжение №41520034/21.09.2012 г. е удължен до 01.10.2027 г.

С Решение № 919/31.12.2024 г. на Министерски съвет /публ. на интернет страницата на ответника/ е приет План за управление на речните басейни /ПУРБ/ в 3. район за басейново управление за периода 2022-2027 г. и национална програма за изпълнението му. В Раздел седми на този план е направен кратък преглед на програма от мерки за постигане на целите за опазване на околната среда, като в Приложение 7.2.2 „Програма от мерки за повърхностни и подземни водни тела“ за предвиденото подземно водно тяло е предвидена ключова типова мярка (КТМ) – подобряване на управлението като основна и административна мярка с код СА_3 – „Изменение или отнемане на разрешителни за водовземане от подземни води, в резултат на преразглеждането им“. По отношение на жалбоподателя е предвидено, с посочване на неговото разрешително, отнемане на част от разрешените водни количества в издаденото разрешително за водовземане за ПВТ определени в риск /лошо състояние по количество с код СА_3_4. В изпълнение на така предвиденото ответникът е извършил служебно изменение на издаденото на жалбоподателя разрешително за водовземане, като подточка а) и в) от Раздел „Параметри на разрешеното водовземане“ и Раздел „Разпределение на разрешения годишен воден обем по цели за ползване на подземните води“ са изменени както следва:

В Раздел „Параметри на разрешеното водовземане“- денонощно: за земеделски цели: от 249,7 м³/дн на 1,84 м³/дн; годишно: за земеделски цели: от 91 342,08 м³/год на 673 м³/год; среднощен: $Q_{\text{пр.ср.дн}} =$ от 2,89 л/сек на 0,021 л/сек; годишно за земеделски земи от 91 342,08 м³/год на 673 м³/год.

В раздел „Разпределение на разрешения годишен воден обем по цели за ползване на подземните води“: за поливане на лозови масиви- от 91 342,08 м³/год на 673 м³/год.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 30.01.2025 г., (л.14 от делото), а жалбата срещу административния акт е подадена на 12.02.2025 г. в АССГ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспореният акт за служебно изменение на разрешително за водовземане е издаден от компетентен съгласно разпоредбата на чл. 72, ал.1, т.1 във вр. с чл.73, ал.1, т.1 и т.2 вр.чл. 52, ал. 1 т. 4 от ЗВ орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност.

Решението е издадено в предписаната от закона форма и съдържание. Изложени са конкретни фактически и правни основания за неговото издаване. В случая е налице хипотезата на чл. 73, ал. 1, т. 1 ЗВ. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се

установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Съдът не констатира допуснати при издаване на обжалваното решение съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната му. Спазена е процедурата по издаване на решението за служебно изменение на разрешителното, визирана в чл. 75, ал. 2 от ЗВ, тъй като проектът за ПУРБ е публикуван на интернет страницата на ответника заедно с придружаващите го документи и информация за общественото му обсъждане. Административният орган е действал в условията на обвързана компетентност. Единствената предпоставка за предприетото изменение, визирана в закона, е наличието на ПУРБ, предвиждащ мярката. От данните по делото се установи, че в конкретния случай тази предпоставка е налице и органът е изменил разрешителното в съответствие с мярката, предвидена в ПУРБ за периода 2022-2027 г. Обстоятелството, че в оспореният акт не е посочено и оценено състоянието на подземното водно тяло „Порови води в неоген - Б.“ с код BG4G000000N014, към датата на неговото издаване, както и дали е налице промяна в количествените показатели на водата в него и конкретните стойности на променените параметри на водовземането са ирелевантни. В този смисъл, възраженията на жалбоподателя, са неоснователни.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Водовземането от воден обект е подчинено на разрешителен режим, уреден в ЗВ. Съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗВ изменение на разрешителното може да се извърши служебно от органа по чл. 52, ал. 1 - при условията на чл. 73 от ЗВ, когато при характеризиране на района за басейново управление, в процеса на разработване на планове за управление на речните басейни, е установено, че съответно водно тяло не може да постигне целите по чл. 156а за добро състояние или потенциал при съществуващия в момента на оценката натиск върху водите от съответните дейности и е необходимо да бъдат изпълнени условията по чл. 156б - 156ж - за обосноваване на изключения; 2. за водно тяло, за което в предходния план за управление на речните басейни е обосновано изключение от целите по чл. 156а за постигане на добро състояние или потенциал и новата оценка показва, че е необходимо допълнително намаляване на натиска, за да бъдат изпълнени условията по чл. 156б - 156ж и 3. независимо от спазването на условията в разрешителното възникнат противоречия с обществените интереси. Разрешителните по ал. 1, т. 1 и 2 се изменят от датата на приемане на съответния план за управление на речните басейни.

Не се спори, че с Решение № 919/31.12.2024 г. на Министерски съвет е приет План за управление на речните басейни /ПУРБ/ в 3. район за басейново управление за периода 2022-2027 г. и национална програма за изпълнението му. В Раздел седми на този план е направен кратък преглед на програма от мерки за постигане на целите за опазване на околната среда, като в от приложение 7.2.2 „Програма от мерки за повърхностни и подземни водни тела“ за предвиденото подземно водно тяло е предвидена ключова типова мярка (КТМ) – подобряване на управлението като основна и административна мярка с код СА_3 – „Изменение или отнемане на разрешителни за водовземане от подземни води, в резултат на преразглеждането им“. По отношение на жалбоподателя е предвидено, отнемане на част от разрешените водни количества в издаденото разрешително за водовземане за ПВТ определени в риск /лошо състояние по количество с код СА_3_4. Проектът на ПУРБ 2022-2027 г. е публикуван на интернет страницата на БДЗБР, заедно с придружаващите го документи.

Разпоредбата на чл. 174а, ал. 2 от Наредба №1 от 10.10.2007 г. за проучване, ползване и

опазване на подземните води, предвижда, че разрешителните се преразглеждат при всяка актуализация на ПУРБ в процеса на оценка на натиска, въздействието и риска за количественото и химичното състояние на подземните водни тела. Според ал. 3, т. 1 от посочената разпоредба, когато упражняването на правата по разрешителните по ал. 1 представлява натиск върху състоянието на подземните водни тела, допринасящ за влошаване на състоянието или непостигане на целите, установени за водно тяло, в ПУРБ или за неизпълнение на условията по чл. 156в, 156г и 156е от ЗВ, директорът на басейнова дирекция включва в програмата от мерки в проекта на плана за управление на речните басейни мерки за служебно изменение на разрешителните или прекратяване на разрешителните, когато с изменение на разрешителните не могат да бъдат постигнати целите или изпълнени условията или разрешеното водовземане трябва да бъде редуцирано до количество, по-малко от минималното водно количество съгласно обосновката по чл. 156, ал. 1, т. 2.

В случая безспорно се касае до настъпили изменения в състоянието на водоизточника, които водят до невъзможност да се осъществи водовземане при посочените в разрешителното параметри, поради което са налице законовите предпоставки за служебно изменение на разрешителното, съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 73, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗВ.

С допуснатото изменение в разрешителното се постига и целта на закона, изискващ непрекъснато подобряване на екологичното състояние на подземните води.

Конкретната преценка за количество за оставено на жалбоподателя за водовземане с оспореният акт - 673 кубични метра/годишно, съдът намира, че е оперативната самостоятелност на органа, който е изложил съображения, че то е определено на база най-високото потребление от жалбоподателя за предходния период – 2017г., видно от Справка водоползване и дължими такси и декларации по чл. 194б от Закона за водите.

С оглед горното, като приема, че са налице кумулативно предвидените в закона условия за служебно изменение на разрешително за водовземане от подземни води, и като намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в съответната форма, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон и целта му, съдът намира, че подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода от спора, искането на процесуалния представител на Б. дирекция „3. район“ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. При определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника – юрисконсулт и броя на проведените съдебни заседания, съдът прие, че в полза на Б. дирекция „3. район“ следва да се присъдят разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Българско вино“ ООД срещу Решение № ПО-01-38/27.01.2025 г. на директора на Б. дирекция „3. район“, с което на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за водите е изменено служебно Разрешително за водовземане на подземни води, чрез съществуващо водоземно съоръжение №41520034/21.09.2012 г., продължено с Решение № ПО-01-119/16.10.2020 г. и Решение № ПО-01-150/06.12.2022 г., издадени от директора на Б. дирекция „3. район“, с титуляр „Българско вино“ ООД.

ОСЪЖДА „Българско вино“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Б. дирекция „3. район“

съдебни разноси в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

С

ЪДИЯ: